

Hunc prius a tempo conceptu mentis ab aro
Ipsa sui satyr mewa induit a Dehors
Cerbit, hic itend miserans meommata genit
Humanas, mori bunt corporis induit antur
Et venit oculus foedatus misere tenet
Et culpas abolere, fides et pandere coeli
Et quod erat, t. e. quod erat, nunc dictus utrum
Hoc ille Dei, Me dominis genz filius edem
Dis genitus, sine matre Deus, sine Patre hoc nat
Si sit homo, velintq; frum tamen esse, nec auctor
Conit aetherea, terra hieat induit umbram.
Virginei pantes magniz aqua in Parentis
Progenies gemina miranda foedore stupet.
Matre hoc, Patre Deus, Deus infans, conditor ari
Conditus, et natura opifex, opus in duit ipsum
Et fieret nostra, in, fons et origo salutis
Umea red mundi, celestis ganna vita
Ut sibi tollat virg mortale Draconis
Eritis prenat Reges, gentes, Rebeller
Tot regis hostis ponit san sub iuga mittit
Nec minus inferni. Regis pro tartara tridens
Exponens nobis tot lassa profundis Parentis
Consiliis interper uenit, qui victimis grata
Flecteret natu profusa sanguine flumen.
Digne tibi ergo dement deus pro munera tantu
Munera coeligena, volueret sine pondere mentis
Angelica tanta, similes per mare volanti
Flammis, Christi tibi modulant laeta even
Armina. Plantibus funditer verbula ab ore
Gloria in excups, sit summo gloria Christo
Eius Patre simul, simul ei cum gloriose sanctis
Regnat, et a tempo pantes plendore conusat.
Et pacis regnum terris haec auspice, pacis
Quam tulit aetherea Dominus demissus ab aro
Claudant belli portam, subiecta quadrigis
Ut nubes fuvent, pap, altrix optimis retus,
Desonat oriferas et omnia celas
A ciuiis subiat pap ut redinta capillos
Fondibus et coto pap aurea in orbis serem.
MICHAEL SIEGMUND,
Szatkolc. Hung.